Krimināllieta Nr. 11520058713
Lietvedības Nr.KA04-0833-16/28

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2016.gada 18.oktobrī

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija:
tiesas sēdes priekšsēdētāja D.Dumbre,
tiesnese Z.Lagzdiņa un tiesnese I.L.Zemīte,
piedaloties prokuroram A.Zariņam,
aizstāvim M.Vitkovskim
izskatīja atklātā tiesas sēdē apelācijas kārtībā krimināllietu saistībā ar apsūdzētā /pers. C/, personas kods /personas kods/, apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2015.gada 14.septembra spriedumu.
Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija

konstatēja

ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2015.gada 14.septembra spriedumu /pers. C/ atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 260.panta otrajā daļā un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu noteiktajam sodam daļēji pievienots neizciestais sodu pēc Jūrmalas pilsētas tiesas 2012.gada 25.maija sprieduma un galīgais sods /pers. C/ noteikts brīvības atņemšana uz 5 (pieciem) gadiem 1 (vienu) mēnesi, soda izciešanas termiņu skaitot no /pers. C/ aizturēšanas dienas.

Noteikts, ka pēc sprieduma spēkā stāšanās piemēroto drošības līdzekli uzturēšanos noteiktā vietā – atcelt, /pers. C/ apcietināt un ievietot brīvības atņemšanas soda izpildes vietā.

Ar spriedumu izlemts jautājums par procesuālajiem izdevumiem.

Saskaņā ar pirmās instances tiesas spriedumu /pers. C/ pārkāpa ceļu satiksmes noteikumus, vadot transportlīdzekli, kā rezultātā cietušajai tika nodarīts smags miesas bojājums.

Noziedzīgais nodarījums izdarīts šādos apstākļos:

2013.gada 19.augustā ap plkst.11.39 /pers. C/ vadīja automašīnu "Renault Master", ar valsts reģ. Nr. /TL numurs/ un brauca Rīgā, pa Alīses ielas nama Nr.10 pagalmu no Āgenskalna ielas puses Kristapa ielas virzienā.

Piebraucis pie Alīses ielas nama Nr.10 un apturējis automašīnu, lai veiktu sūtījuma piegādi, /pers. C/ pēc sūtījuma piegādes un pirms kustības uzsākšanas atpakaļgaitā Āgenskalna ielas virzienā, pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu 4.p., 10.p., 70.p., 95.p., 154.p. prasības, neizpildīja šo noteikumu prasības, nerīkojās tā, lai neradītu satiksmei bīstamu situāciju, pirms kustības uzsākšanas atpakaļgaitā, nepārliecinājās par drošību un par to, vai viņš neradīs traucējumus citiem satiksmes dalībniekiem, savlaicīgi nepamanīja gājēju /pers. E/, kura pārvietojās pa dzīvojamās zonas brauktuvi pie Alīses ielas nama Nr.10 un kurai bija kustības priekšroka, uzsāka kustību atpakaļgaitā, nedodot ceļu gājējai, kā rezultātā ar automašīnas aizmugures daļu notrieca /pers. E/.

Minēto Ceļu satiksmes noteikumu prasību pārkāpumu un uzbraukuma rezultātā /pers. C/ nodarīja cietušajai /pers. E/ smagus miesas bojājumus, kas bīstami dzīvībai: sejas sasitums ar asinsizplūdumu deguna rajonā, krūšukurvja sasitums ar 7., 8., 9. ribas lūzumiem labā pusē un 7., 8. ribu lūzumiem kreisā pusē ar abu plaušu sasitumu, kreisā augšdelma kaula lūzums augšējā 1/3, ādas nobrāzums labā apakšstilbā. Minētie miesas bojājumi sarežģījās ar abpusēju pneimoniju (plaušu iekaisumu), ar šķidrumu abos pleirālos dobumos un gaisa iziešanu kreisā pleirālā dobumā.

Ar savām darbībām /pers. C/ izdarīja Krimināllikuma 260.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Par minēto tiesas spriedumu apsūdzētais /pers. C/ iesniedzis apelācijas sūdzību. Apsūdzētais uzskata, ka pirmās instances tiesas spriedums daļā par piespriesto sodu ir pārāk bargs.

Apsūdzētais uzskata, ka tiesa, nosakot sodu nav ievērojusi Krimināllikuma 27.pantu. Norāda, ka noziedzīgais nodarījums, kura pazīmes noteiktas Krimināllikuma 260.panta otrajā daļā, saskaņā ar Krimināllikuma 10.panta pirmo daļu, ir klasificējams kā noziedzīgs nodarījums, kas izdarīts aiz neuzmanības.

Tādējādi tiesa, sniedzot sprieduma motīvu daļā noziedzīgā nodarījuma izvērtējumu un apsūdzētā personības vērtējumu, ir nepamatoti piemērojusi Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu, nosakot sodu, tiesa nepamatoti ir atzinusi, ka izdarītais noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Apsūdzētais uzskata, ka minētie un tiesas spriedumā nepareizi vērtētie apstākļi ir pamats noteikt viņam vieglāku sodu par tiesas spriedumā norādīto, piemērojot Krimināllikuma 55.panta pirmo un vienpadsmito daļu, notiesājot viņu nosacīti.

Tāpat, ievērojot apstākli, ka ir nolīdzinājis visas ar noziedzīgo nodarījumu saistītās sekas, noslēdzis ar cietušo /pers. E/ izlīgumu, izmaksājis cietušajai kompensāciju un apmaksājis ārstēšanos un ievērojot cietušās lūgumu nesodīt viņu, norādot, ka esot apsūdzētajam piedevusi un pilnībā izārstējusies, apsūdzētais uzskata, ka pirmās instances tiesa nepamatoti noraidīja viņa aizstāvja lūgumu piemērot Krimināllikuma 58.panta pirmās daļas nosacījumus un atbrīvot no kriminālatbildības.

Apsūdzētais norāda, ka ir darījis visu iespējamo, lai nolīdzinātu ar noziedzīgā nodarījumu radītās sekas. Ir pilnībā atzinis vainu inkriminētajā

noziedzīgajā nodarījumā, piekritis saīsinātajam tiesas procesam. Apsūdzētais uzskata, ka spriedums daļā, ar kuru tiesa noraidīja aizstāvja lūgumu piemērot Krimināllikuma 58.panta pirmo daļu, nav pietiekoši motivēts.

Tāpat apsūdzētais uzskata, ka tiesas spriedumā noteiktais galīgais sods neatspoguļo soda mērķi - panākt, lai notiesātais pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, jo soda pārbaudes laikā izdarīto noziedzīgo nodarījumu ir pastrādājis aiz neuzmanības, nolīdzinājis visas ar noziedzīgu nodarījumu radītās kaitīgās sekas un izdarīto patiesi nožēlojis.

Bez tam, apsūdzētais uzskata, ka kopš 2013.gada 19.augusta noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīža ir pagājuši vairāk kā divi gadi, kas liek secināt, ka kriminālprocesa pabeigšanas saprātīgi termiņi nav ievēroti. Līdz ar to, uzskata, ka nosakot sodu, būtu jāvadās no Krimināllikuma 49.[1] panta pirmās daļas 1.punkta un šo apstākli jāņem vērā pie soda noteikšanas un sodu jāmīkstina.

Apsūdzētais lūdz atcelt pirmās instances tiesas spriedumu daļā par piespriesto sodu un taisīt šajā daļā jaunu spriedumu, piemērojot Krimināllikuma 58.panta pirmo daļu, atbrīvot viņu no kriminālatbildības un, saskaņā ar Krimināllikuma 55.panta 10.[1] daļu, pagarināt ar Jūrmalas pilsētas tiesas 2012.gada 25.maija spriedumu noteikto pārbaudes laiku par 1 gadu, vai arī daļā par piespriesto sodu taisīt jaunu spriedumu, piemērojot Krimināllikuma 55.panta nosacījumus, noteikt sodu pēc Krimināllikuma 260.panta otras daļas brīvības atņemšanu uz 4 mēnešiem, piemērojot Krimināllikuma 55.panta nosacījumus sodu - brīvības atņemšanu nosakot nosacīti ar pārbaudes laiku uz 6 mēnešiem.

Apelācijas instances tiesas sēdē apsūdzētais /pers. C/ uzturēja iesniegto apelācijas sūdzību, lūdza to apmierināt. Norādīja, ka nožēlo notikušo, nožēlo, ka neuzmanības dēļ uzbrauca cietušajai. Ir ģimene, mazs bērns, strādā algotu darbu. Regulāri apmeklē probācijas dienestu, pilda uzliktos pienākumus, citus likumpārkāpumus nav izdarījis.

Cietusī /pers. E/ apelācijas instances tiesā norādīja, ka ir apsūdzētajam piedevusi, nav pret viņu nekādu pretenziju. Apsūdzētais viņai materiāli palīdzot, visu šo laiku devis naudu zālēm. Esot atlabusi. Apsūdzētais esot jauns cilvēks, esot ģimene, mazs bērniņš, lūdza apsūdzēto nesodīt un attaisnot.

Aizstāvis pievienojās iesniegtās sūdzības argumentācijai, lūdza sūdzību apmierināt.

Prokurors iesniegto apelācijas sūdzību neatzina par pamatotu. Lūdza pirmās instances tiesas spriedumu atstāt negrozītu.

Uzklausījusi procesā iesaistītās personas, pārbaudījusi krimināllietas materiālus apelācijas sūdzības ietvaros, kā arī izvērtējusi iesniegtās apelācijas sūdzības motīvus, tiesas kolēģija atzīst, ka Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2015.gada 14.septembra spriedums atceļams daļā par apsūdzētajam /pers. C/ noteikto sodu pēc Krimināllikuma 260.panta otrās daļas un noteikto galīgo sodu saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu, atceļams daļā par /pers. C/ apcietināšanu un ievietošanu brīvības atņemšanas soda izpildes vietā. Šajā daļā taisāms jauns spriedums, pārējā daļā pirmās instances tiesas spriedums atstājams negrozīts.

Apsūdzētā noziedzīgās darbības kvalificētas pareizi, viņa vaina noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 260.panta otrajā daļā, ir konstatēta ar lietā esošiem pierādījumiem, pamatoti tiesas izmeklēšanā saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu nav veikta pierādījumu pārbaude. Šajā daļā spriedums nav apstrīdēts, tā pārvērtēšanai nav pamata.

Lietas iztiesāšana notikusi pilnībā ievērojot procesuālo kārtību un dodot apsūdzētajam iespēju pilnvērtīgi izmantot likumā piešķirtās tiesības. Apelācijas sūdzībā nav norādīts uz jebkādiem pieļautiem kriminālprocesa pārkāpumiem, un tādus nekonstatē arī tiesas kolēģija.

Tiesas kolēģija nekonstatē likumīgu pamatu piemērot Krimināllikuma 58.panta nosacījumus un atbrīvot /pers. C/ no kriminālatbildības par izdarīto noziedzīgo nodarījumu kā tas tiek lūgts apelācijas sūdzībā, taču tiesas kolēģija atzīst par iespējamu, nosakot /pers. C/ sodu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, piemērot Krimināllikuma 49.[1] panta pirmās daļas 3.punkta, kā arī Krimināllikuma 55.panta 10.[1] daļas nosacījumus turpmāk norādīto apsvērumu dēļ.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otro daļu, nosakot soda veidu, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību. Saskaņā ar trešo daļu, nosakot soda mēru, ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Izvērtējot noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, tiesas kolēģija secina, ka apsūdzētā izdarītais noziedzīgais nodarījums atbilstoši Krimināllikuma 7.panta ceturtajai daļai un Krimināllikuma 10.panta pirmajai daļai ir klasificējams kā smags noziedzīgs nodarījums, kas izdarīts aiz neuzmanības.

Tiesas kolēģija secina, ka /pers. C/ inkriminētais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 260.panta otrās daļas apdraud sabiedrisko drošību transportlīdzekļu kustības un ekspluatācijas sfērā, vienlaicīgi nodarot kaitējumu personas veselībai un dzīvībai.

Ceļu satiksmes noteikumu prasību pārkāpumu un uzbraukuma rezultātā /pers. C/ nodarīja cietušajai /pers. E/ smagus miesas bojājumus, kas bīstami dzīvībai. Līdz ar to tiesas kolēģija secina, ka noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdī cietušai nodarīto fizisko ciešanu pakāpe, viņas veselībai radītais kaitējums ir samērā augsts. Tāpat kaitējums nodarīts sabiedrības interesēm transportlīdzekļu kustības un ekspluatācijas sfērā. Taču noziedzīgā nodarījuma rezultātā radītais kaitējums ir būtiski mazinājies, jo no noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas pagājuši 3 gadi, turklāt, /pers. C/ darbību rezultātā neiestājās neatgriezeniskas sekas. Cietusī norāda, ka pašlaik viņa ir atveseļojusies, arī pateicoties apsūdzētā palīdzībai. Apsūdzētais pilnībā atlīdzinājis mantisko kaitējumu, cietusī piedevusi, lūdz apsūdzēto nesodīt, pret apsūdzēto neesot mantisku, morālu pretenziju.

Par apsūdzētā personību noskaidrots, ka apsūdzētais ir iepriekš sodīts – ar Jūrmalas pilsētas tiesas 2012.gada 25.maija spriedumu pēc Krimināllikuma 193.panta ceturtās daļas ar brīvības atņemšanu uz 5 gadiem un mantas konfiskāciju, nosacīti ar pārbaudes laiku uz 5 gadiem. Spriedums stājies spēkā 2012.gada 15.jūnijā (39.-43.lp.). Sods nav izciests. Apsūdzētais strādā algotu darbu, precējies, apgādībā 2016.gada 25.augustā dzimusi meita.

Pirmās instances tiesa pamatoti saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par apsūdzētā atbildību mīkstinošiem apstākļiem atzinusi to, ka viņš vaļsirdīgi atzinies un nožēlo izdarīto, kā arī to, ka ir noslēdzis izlīgumu ar cietušo.

Tiesas kolēģija konstatē, kā tas izriet no krimināllietas materiāliem, apsūdzētais /pers. C/ ir sedzis visus ar ārstēšanos saistītos izdevumus, izmaksājis cietušajai kompensāciju, kas tiesas kolēģijas ieskatā, atbilstoši Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 3.punktam ir atzīstams par atbildību mīkstinošu apstākli – vainīgais labprātīgi atlīdzinājis cietušajai ar noziedzīgo nodarījumu radīto kaitējumu.

No pirmās instances tiesas sprieduma redzams, ka pirmās instances tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu, par apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli atzinusi, to, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgo nodarījumu recidīvu.

Tiesas kolēģija uzskata, ka minētais atbildību pastiprinošais apstāklis nepastāv un nav konstatējams.

Krimināllikuma 27. pantā ir noteikts, ka noziedzīga nodarījuma recidīvu veido personas izdarīts jauns tīšs noziedzīgs nodarījums pēc šīs personas notiesāšanas par agrāk izdarītu tīšu noziedzīgu nodarījumu, ja sodāmība par to jaunā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdī nav noņemta vai nav dzēsta likumā noteiktajā kārtībā.

Lietā nav strīda par to, ka /pers. C/ agrāk izdarījis tīšu noziedzīgu nodarījumu (Jūrmalas pilsētas tiesas 2012.gada 25.maija spriedums), taču ņemot vērā, ka Krimināllikuma 260.panta otrajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums ir izdarāms tikai neuzmanības formā un nav tīšs nodarījums, atbilstoši Krimināllikuma 27.pantā noteiktajam konkrētajā gadījumā jaunu izdarīto noziedzīgo nodarījumu nevar atzīt par recidīvu.

Pretēji prokurora tiesas debatēs paustajai nostājai, tiesas kolēģija atzīst, ka konkrētajā lietā pieļauts Kriminālprocesa likuma 14.panta pārkāpums – pārkāptas apsūdzētā /pers. C/ tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā.

Krimināļprocesa likuma 14.panta pirmā daļa noteic, ka ikvienam ir tiesības uz krimināļprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā, tas ir, bez neattaisnotas novilcināšanas. Krimināļprocesa pabeigšana saprātīgā termiņā ir saistīta ar lietas apjomu, juridisko sarežģītību, procesuālo darbību daudzumu, procesā iesaistīto personu attieksmi pret pienākumu pildīšanu un citiem objektīviem apstākļiem.

Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta pirmā daļa noteic, ka ikvienam ir tiesības [..] uz taisnīgu un atklātu lietas savlaicīgu izskatīšanu neatkarīgā un objektīvā ar likumu noteiktā tiesā.

Juridiskajā literatūrā un tiesu praksē pausta atziņa, ka tiesvedības savlaicīgums ir vērtējams, ņemot vērā visas lietas apstākļus kopumā un šādus kritērijus: lietas sarežģītība, iesniedzēja un iesaistītās iestādes rīcība un kādas iesniedzēja intereses tika skartas *(sk. J.Rozenbergs. Tiesības uz krimināļprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā. Jurista vārds. 2011.gada 5.jūlijs, Nr.27, Eiropas*

Cilvēktiesību tiesas 2013.gada 28.marta sprieduma lietā Sorokins un Sorokina pret Latviju 119.punktu).

Tiesas kolēģija konstatē, ka /pers. C/ viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīja 2013.gada 19.augustā.

Ar Rīgas Autotransporta prokuratūras prokurora A.Zariņa 2013.gada 16.decembra lēmumu krimināllieta nodota tiesai (59.-61.lp.).

Ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2013.gada 3.janvāra (domāts – 2014.gada) lēmumu krimināllieta nozīmēta iztiesāšanai uz 2014.gada 9.septembri (66.lp.).

Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā 2014.gada 9.septembra tiesas sēde atlikta uz 2014.gada 5.novembri, lai nodrošinātu apsūdzētajam aizstāvi (70.lp.).

Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā 2014.gada 5.novembra tiesas sēde atlikta uz 2015.gada 25.maiju, sakarā ar izlīguma sarunu vešanu starp apsūdzēto un cietušo (78.lp.).

Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā 2015.gada 25.maija tiesas sēde atlikta uz 2015.gada 14.septembri, sakarā ar apsūdzētā neierašanos veselības stāvokļa dēļ (89.lp.).

Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā 2015.gada 14.septembrī krimināllieta izskatīta un pasludināts spriedums (92.-93.lp.).

Sakarā ar apsūdzētā iesniegto apelācijas sūdzību krimināllieta 2015.gada 29.septembrī tika nosūtīta Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijai izskatīšanai apelācijas kārtībā. Pirmā tiesas sēde apelācijas instancē nozīmēta uz 2015.gada 16.decembri, kad arī lieta tika izskatīta un pasludināts saīsinātais spriedums (114.-119.lp.). Pēc motivēta sprieduma sagatavošanas un sakarā ar iesniegto kasācijas protestu, krimināllieta 2016.gada 10.februārī nosūtīta Augstākai tiesai.

Ar Augstākās tiesas 2016.gada 7.jūnija lēmumu atcelts Rīgas apgabaltiesas 2015.gada 16.decembra spriedums pilnībā un lieta nosūtīta jaunai izskatīšanai apelācijas instances tiesā (151.-156.lp.).

Krimināllieta jaunai izskatīšanai Rīgas apgabaltiesā saņemta 2016.gada 9.jūnijā un ar 2016.gada 14.jūnija lēmumu par lietas pieņemšanu iztiesāšanai apelācijas kārtībā noteikta tiesas sēde uz 2016.gada 18.oktobri.

Tiesas kolēģija uzskata, ka laika posmi starp pirmās instances tiesas nozīmētajām tiesas sēdēm ir bijuši nesamērīgi ilgstoši – līdz pat 6 mēnešiem starp tiesas sēdēm, pirmā tiesas sēde tikusi nozīmēta 8 mēnešus pēc lietas saņemšanas tiesā. Izskatāmajā lietā ir tikai viens apsūdzētais, kurš apsūdzēts viena noziedzīga nodarījuma izdarīšanā un savu vainu celtajā apsūdzībā atzina, lieta iztiesāta, neizdarot pierādījumu pārbaudi par apsūdzētā vainu, viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījumā.

Tāpat ņemams vērā arī apstāklis, ka krimināllieta tiek atkārtoti skatīta apelācijas instancē sakarā ar tiesas pieļautajiem Krimināļprocesa likuma būtiskiem pārkāpumiem.

Secināms, ka uz doto brīdi ir pagājuši mazliet vairāk kā 3 gadi kopš /pers. C/ neuzmanības dēļ ir izdarījis viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu.

Tiesas kolēģijas ieskatā, ņemot vērā to, ka lietas apjoms, juridiskā sarežģītība, procesuālo darbību daudzums ir mazs, nav konstatēta negodprātīga procesā iesaistīto personu attieksme pret pienākumu pildīšanu, šāds laika periods nav atzīstams par saprātīgu.

Tiesas kolēģija, samērojot šīs ziņas ar apstākļiem, kas ņemami vērā, izvēloties likumā paredzētās apsūdzētajam labvēlīgās iespējas, un, lai nepieļautu krimināļprocesa turpmāku novilcināšanu, atzīst, ka sods apsūdzētajam /pers. C/ par Krimināllikuma 260.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu ir nosakāms, piemērojot Krimināllikuma 49.[1]panta pirmās daļas 3.punktu, kurš noteic, ja tiesa konstatē, ka nav ievērotas personas tiesības uz krimināļprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā, tā var noteikt citu, vieglāku soda veidu, nekā par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu paredzēts likumā.

Lai arī apsūdzētais /pers. C/ neizciesta soda laikā ir izdarījis jaunu noziedzīgu nodarījumu, tiesas kolēģija, izmeklējot un novērtējot visus tos apstākļus, kas ietekmē soda noteikšanu, uzskata, ka, konkrētajā gadījumā /pers. C/ nosakāms sods piespiedu darbu veidā, galīgais sods saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu, nosakot sodu nosacītu, pagarinot ar Jūrmalas pilsētas tiesas 2012.gada 25.maija spriedumu noteikto pārbaudes laiku.

Tiesas kolēģija uzskata, ka konkrētajā gadījumā soda mērķus ir iespējams sasniegt, neliekot apsūdzētajam izciest reālu brīvības atņemšanas sodu.

Pie šāda secinājuma tiesas kolēģija nonāk, ņemot vērā izvērtēto noziedzīgā nodarījuma raksturu, kaitīguma pakāpi, trīs atbildību mīkstinošo apstākļu esamību lietā, atbildību pastiprinošu apstākļu neesamību, cietušās viedokli par apsūdzētā nesodīšanu, konstatēto, ka apsūdzētais ir nodarbināts, viņam ir ģimene, apgādībā esoša mazgadīga persona, faktu, ka pēc noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas pēc Krimināllikuma 260.panta otrās daļas, nav pieļāvis likumpārkāpumus.

Tiesas kolēģija secina, ka atbilstoši Krimināllikuma 51.panta pirmajai daļai, ņemot vērā 52.panta pirmās daļas 2.punktu, kur viena brīvības atņemšanas diena atbilst 8 piespiedu darba stundām, apsūdzētajam /pers. C/ nosakāms galīgais sods, daļēji pievienojot sodu, kas nav izciests pēc iepriekšējā sprieduma. Tiesas kolēģija uzskata, ka konkrētajā gadījumā piemērojams apsūdzētajam labvēlīgākais sodu saskaitīšanas princips, tā kā tiesas rīcībā nav ziņu, ka apsūdzētais būtu izdarījis vēl kādus citus krimināli sodāmus pārkāpumus.

Krimināllikuma 55.panta 10.[1] daļa noteic, ja nosacīti notiesātais jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarījis aiz neuzmanības vai ir nepilngadīgs un ja par jauno noziedzīgo nodarījumu viņš ir atbrīvots no kriminālatbildības atbilstoši šā likuma 58.pantam vai atbrīvots no soda atbilstoši šā likuma 59.pantam, vai par jauno noziedzīgo nodarījumu viņam kā pamatsods noteikts naudas sods vai piespiedu darbs, tiesa var pieņemt lēmumu par pārbaudes laika pagarināšanu līdz vienam gadam.

Tiesas kolēģija ieskatā, nosakot apsūdzētajam /pers. C/ sodu, ir pamats piemērot Krimināllikuma 55.panta 10.[1] daļas nosacījumus, jo pastāv šajā pantā norādītie kritēriji, proti, /pers. C/ ir nosacīti notiesāta persona, jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarījis aiz neuzmanības un par jauno noziedzīgo nodarījumu viņam kā pamatsods noteikts piespiedu darbs. Ievērojot minēto, tiesas kolēģija uzskata, ka /pers. C/ ir pagarināms ar Jūrmalas pilsētas tiesas 2012.gada 25.maija spriedumu noteiktais pārbaudes laiks.

Tiesas kolēģija uzskata, ka šāds apelācijas instances tiesas noteiktais sods pie konkrētajiem apstākļiem ir likumīgs, taisnīgs, individualizēts, samērīgs un adekvāts izdarītajam, tas ir atbilstošs ne vien soda represīvo, bet arī preventīvo mērķu sasniegšanai. Šāda soda piemērošana nodrošinās Krimināllikuma 35.pantā definētā soda mērķa sasniegšanu.

Ņemot vērā, ka apsūdzētajam /pers. C/ netiek piemērots sods, kas saistīts ar brīvības atņemšanu, pirmās instances tiesas spriedums ir atceļams arī daļā par /pers. C/ apcietināšanu un ievietošanu brīvības atņemšanas soda izpildes vietā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 563.panta pirmās daļas 3. punktu Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija

nosprieda

Atcelt Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2015.gada 14.septembra spriedumu daļā par /pers. C/ noteikto sodu pēc Krimināllikuma 260.panta otrās daļas un noteikto galīgo sodu saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu, atcelt daļā par /pers. C/ apcietināšanu un ievietošanu brīvības atņemšanas soda izpildes vietā.

/pers. C/ pēc Krimināllikuma 260.panta otrās daļas, piemērojot Krimināllikuma 49.[1] panta pirmās daļas 3.punktu, sodīt ar piespiedu darbu uz 100 (viens simts) stundām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu un 52.panta pirmās daļas 2.punktu noteiktajam sodam daļēji pievienot sodu, kas nav izciests pēc Jūrmalas pilsētas tiesas 2012.gada 25.maija sprieduma un galīgo sodu /pers. C/ noteikt – brīvības atņemšanu uz 5 (pieciem) gadiem un 5 (piecām) dienām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 55.panta 10.[1] daļu sodu noteikt nosacīti, pagarinot /pers. C/ ar Jūrmalas pilsētas tiesas 2012.gada 25.maija spriedumu noteikto pārbaudes laiku par 6 (sešiem) mēnešiem.

Pārējā daļā pirmās instances tiesas spriedumu atstāt negrozītu.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā kasācijas kārtībā Augstākās tiesas Krimināllietu departamentam Kriminālprocesa likuma 574., 575.pantā paredzētajos gadījumos, iesniedzot sūdzību vai protestu Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā.

Pilna sprieduma pieejamības diena – 2016.gada 7.novembris.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja D.Dumbre
Tiesneses Z.Lagzdiņa
I.L.Zemīte